

ဖြင့်လည်း ပြောပြသင့်၏” ဟု မိန့်တော်မူသည်။ ထို့ကြောင့် ဤကျမ်းငယ်၌ သိက္ခာပုဒ် ၁၀-ပါးကို ပါဠိမြန်မာ ၂-မျိုးလုံး တွဲဘက်၍ ပြထားသော်လည်း မြန်မာလို သက်သက်လည်း ပြောနိုင်၊ ရှမ်းလူမျိုးဖြစ်လျှင် ရှမ်းလို ဘာသာပြန်၍လည်း ပြောနိုင်ကြောင်းကို သိကြပါလေ။

သိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိ မထည့်ရ။ ။ အဋ္ဌကထာ၌ “ပါဏာ-
တိပါတာ ဝေရမဏိ”

သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ = ပါဏာတိပါတမှ ရှောင်ကြဉ် ကြောင်း သိက္ခာပုဒ်ကို ဆောက်တည်ပါ၏” ဟု လူအများ ဆောက်တည်သလိုဆောက်တည်ပုံကို ပဌမပြထားသော်လည်း ထိုနည်းကို “ပါဠိတော်နှင့် ရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌ မရှိ” ဟု အဋ္ဌကထာ ဆရာကိုယ်တိုင် ပယ်ခဲ့လေပြီ။ [အန္တကဋ္ဌကထာယံ ပန “အဟံ ဘန္တေ ဣတ္ထန္နာမော ယာဝဇီဝံ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ” သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ” တိ ဧဝံ သရဏဒါနံ ဝိယ သိက္ခာပဒဒါနံပိ ဝုတ္တံ၊ တံ နေဝ ပါဠိယံ န အဋ္ဌကထာသု အတ္ထိ၊ တသ္မာ ယထာပါဠိယာဝ ဥဒ္ဓိသိတဗ္ဗာနိ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ ဟိ သရဏဂမနေဟေဝ သိဒ္ဓါ၊ သိက္ခာပဒါနိ ပန ကေဝလံ သိက္ခာပရိပူရဏတ္ထံ ဇာနိတဗ္ဗာနိ။ အဋ္ဌကထာ။]

ပယ်လည်း ပယ်ထိုက်ပေ၏။ ဘာကြောင့်နည်း.... သာမဏေများမှာ လူတို့ကဲ့သို့ သိက္ခာပုဒ် ၁၀-ပါးကို တမင်္ဂလာ ဆောက်တည်ဘွယ် မလိုသောကြောင့် တည်း။ ဤစကားကို သတိထား၍ ယခုခေတ် ရှင်ပြုပေးရာ သရဏဂုံ ထပ်စေရာတို့၌ “သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ” မထည့်ဘဲ “ဝေရမဏိ” လောက်တွင်သာ ဆို